

tek és az igazgatóság gondoskodni fog, hogy a további kétszáz ezer korona is mielőbb lejegyeztessék.

A közgyűlés teljes megnyugvással vette tudomásul az elnök jelentését. *Vajda* Vilmos igazgatósági tag emelkedett szólásra ezután és a Reök Iván elnökhöz intézett beszé-

dében annak a kívánságának adott kifejezést, hogy a Szegedi Gazdasági és Iparbank a dolgok ilyen rendezése után ne csak a rendes kerékvágásba jusson, de a virágzó vállalatok sorába emelkedjék. A rendkívüli közgyűlés ezzel ért véget.

ÖKÖLRE MENTEK!

Óriási botrányok a Házban.

Bevonult az ellenzék! — Inzultálták Beöthy minisztert. — Pavlik újra munkában. — Az egész ellenzék kivonult a rendőrség megjelenésekor. — Megválasztották a munkapárti delegációt. — Beöthy miniszter nyilatkozik az inzultusról. — Elnapolták a Házat!

(Saját tudósítónktól.) Ha azt tehetnők, amihez legtöbb kedvünk lenne és ha nem lenne parancsolóbb kötelességünk is annál, hogy az izlésünk szavára hallgassunk, egyszerűen megfordítanók azt a tisztűnt, hogy az események krónikásai legyünk és azon törekednénk, hogyan lehetne mind azt, ami ma a képviselőház ülésének elején történt, látatlanná, örök titokká, vagy egy pillanat alatt elfelejtetté tenni.

Vigasztaltuk és biztattuk magunkat azzal, hogy azoknál a jeleneteknél, melyeknek idáig tanui kellett hogy legyünk és a melyek nem egy parlament méltóságát, de egy korcsma jó hírét is le tudják sülyeszteni, lefelé „különbek” már nem történhetnek.

Csalódtunk.

Ez a parlament az indulatok féktelenségében, a vér örületének és a szenvedelem tombolásának, a megfélemezésnek és az elvadulásnak rémtetteiben teljesítőképesebb, mint amilyennek akármely lázas vízió festhetné.

A mai ülés azzal kezdődött, hogy ellenzéki képviselők csapatja a terem közepén *leteperte és megverte Beöthy László kereskedelmi minisztert.*

A dulakodásnak korbácsoló gyalázkodás volt a bevezetője. Abban a pillanatban ugyanis, amikor a kereskedelmi miniszter az ülés megnyitására székét elfoglalta, a súlyosan sértő, becsmérlő és gyalázkodó szavak egész szikraözöne csapott az arcába. Olyan szavak, amelyeket ma már csak a magyar parlamentben hallani.

— Ember vagyok; — mondotta később a Ház előtt tett nyilatkozatában a miniszter — bevallom, az indulat elragadt. Fölkeltem, hogy gyaláztatásomat megtoroljam . . .

De tovább a fölpattanásnál nem is juthatott. Ellenzéki atléták egy egész görgetege, közte *Zboray Miklós, Szmrecsányi György, Zlinszky István* zúdult rája, legázolta és verte, míg a képviselők egymás-

ba omlott tömege lehetetlenné nem tett minden moccanást.

Az ülés természetesen megszakadt és a lihegő szünet után már a *rendőrség be-nyomulása* nyitotta meg. Az ellenzék most nem vette föl a harcot. Rögtön kivonult a teremből és a képviselőházból, átadva a teret a kormánypártnak, amelynek az volt az első dolga, hogy ünnepelje az inzultált minisztert. Ez pedig rövid nyilatkozatot tett. Magára vette a kezdés felelősségét és tisztelettel megkövette a Házat azért, aminek megtörténe miatt magát okolta.

Tisza István az elnöki székéből azt indítványozta: adják át ezt az egész szomorú esetet minden további lépés nélkül a változatlan multnak.

Ekkor csak a munkapárt ülésezett a parlamentben . . . És elnapolták a Ház üléseit, belátva, hogy a mai körülmények között tárgyalni lehetetlen.

A Ház üléséről ez a tudósításunk számol be:

Készülődés a mai ülésre.

A BEVONULÁS

Tisza István gróf féltíz órára érkezett meg. Nyomban *Tisza* után automobilon érkezett meg *Andrássy* Gyula gróf, *Andrássy* Géza gróf és *Pallavicini* György gróf társaságában.

Tíz óra körül sűrű csapatokban érkeztek a munkapártiak. A képviselők hosszú sora után fölhangzott a mentőkozik sípjelése. A mentők ugyanis a tegnapi események nyomán ma állandó őröséget állítottak fel a képviselőházban.

Az ülésteremben, a balmezőn tíz órákor már együtt volt az egész ellenzék, de a munkapárti padosorok még teljesen üresen tátongtak. Mindenki azt hitte az ellenzéken, hogy ez az üresség annak jele, hogy a rendőrség ismét be fog vonulni az ülésterembe és mielőtt az elnök megnyitja az ülést, a rendőrcsapatok el fogják távolítani az ellenzéki képviselőket. Nem így történt. Mert hirtelen a jobboldali bejáratnál feltűnt néhány munkapárti képviselő.

KITÖR A VIHAR

Alig, hogy az ellenzékiek észrevették a belépő munkapártiakat, elkezdtek fűtyülni, előkerültek az automobil-tülkök, *Fráter* Lőránd befújt a nagy huszár-trombitába, sértő kiáltások röpködtek át a jobbmezőre a munkapártiak felé, akik ököllel fenyegették az ellenzékieket és ugyanolyan dühösen sértő kifejezésekkel feleltek, mint aminőkkel az ellenzék támadott rájuk.

Alig lehetett 40—50 munkapárti a teremben, mikor belépett *Serényi* Béla gróf földmívelésügyi miniszter és elfoglalta helyét a miniszterelnök bársonyszéke mellett-lévő karosszékekben. A miniszter láttára, az ellenzék irtózatossá dühre lobbant, a baloldali padosorokban mindenki felugrált, örült sivitás, sipolás, dobolás támadt és az első padosorból vasos sértéseket zúdítottak a földmívelési miniszter felé.

Támadás Beöthy miniszter ellen.

DURVA INZULTUS

Folyton jöttek minden ajtón a munkapárti képviselők és belépett a terembe *Beöthy* László kereskedelmi miniszter. Egyenesen bársonyszéke felé indult, amely egészen közel van az ellenzéki padoszakaszhoz. Leült és figyelni kezdte a pokoli zívajt, a feneketlen kavargást és az ellenzék tomboló kiáltásait.

Most az ellenzékiek dühe a földmívelésügyi miniszterről áthárult *Beöthy* László kereskedelemügyi miniszterre, a baloldalon abbahagyták *Serényi* Béla gróf sértését és *Beöthy* László lett a célpont. A kereskedelemügyi miniszter néhány pillanatig nyugodtan hallgatta a súlyos inzultusokat. Egyszerre azonban elhagyta türelme, eltorzult az arca, fölugrott helyéről s *mindkét kezét ökölbe szorítva, karjait magasra emelve, magából kikelve rohant a tőle néhány lépésnyire levő munkapárti padoszakasz felé*, ahonnan a legsértőbb kiáltásokat röpítették feléje. Amint az ellenzékiek észrevették, hogy *Beöthy* fölémelt ököllel közeledik feléjük, valamenynyien fölugráltak s abban a pillanatban, a mikor a miniszter eléjük ért, *nekirohantak és többen egyszerre ütni-venni kezdtek.* Hogy kik voltak a támadók, a leírhatatlan kavargásban és a nagy izgalomban nem lehetett megállapítani.

Az első összecsapás idején hirtelen ott termett az öles *Szmrecsányi* György, elkapta a miniszter nyakát és derekát leszorította a padra.

Abban a pillanatban, — mert hisz az egész esemény csak néhány pillanat múlva volt, — amikor a munkapártiak észrevették, hogy a baloldaltól az ellenzékiek a miniszterhez rohannak és ütlegetni kezdik, a jobboldaltól a munkapártiak előre rohantak s egyszerre *kavargó, verekedő gomolyag támadt a miniszter körül.*

AZ EGÉSZ HÁZ VEREKSZIK

A munkapárti képviselőkkel együtt rohantak a verekedő tömeg közé gróf *Andrássy* Gyula, gróf *Andrássy* Géza, *Semsey* László, *Darányi* Ignác és mások. Igyekeztek a dulakodók közé furakodni, hogy a további inzultusoktól megvédjék a kereskedelmi minisztert. A képviselők fölugráltak a padokra; úgy nézték a közepén összekeveredett, izgatottan hadonázó, verekedő tömeget. A munkapárttól minden ajtón besiettek a segédcsapatok.